

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

non ex paritate, sed ex virtute: tum, ut plus haberet, quod pauperibus largiretur, tum, ut se ipsam mortificaret, Christumque D. N. in eius paupertate, & contemptu amplius imitaretur, ut P. Balthassar illi suadebat.

CONSOLATIVS verò est illam non parum in eo dolore, quem sensit ex morte D. D. Ioannis Austriaci, filij Caroli V. Imperatoris, quem ipsa simul cum viro suo Ludonico Quijadio in domo sua ab infantia educauerat, & tanquam filium eum diligebat, sicut & ille eam tanquam matrem: qui cum ex Hispania discederet in Belgium, cum magna teneritate ei valedixit: placuitque Deo D. N. accipere eum ex hac vita in flore suæ ætatis, & sui honoris ac dignitatis initijs, Anno 1578. Erat tunc P. Balthassar Visitator Prouinciæ Aragoniæ, in qua versabatur, & nuncius de prædicta morte peruenerat ad illum Valentij: & inde literas consolatorias scripserat ad prædictam Dominam in hunc modum.

§. II.

11. Decēb. „
1578.

„**S**PIRITVS Sanctus solatio sit & leuamini D.
„ V. qui ad reponendum adeò fecundi anni
„ fructus erit benè necessarius. Non scripsi D. V.
„ statim atque intellexi transitum ex hac vita ad eam, quæ
„ est omnibus æterna D. D. Ioan. Austriaci: quia &
„ ego æquè opus habui consolatione, atque D. V.
„ Sed aduertens, talem nuncium eò fortius D. V.
„ icturum, quò tanquam mater, propinquior erat;
„ & eum tangebatur quem maximè in hoc mundo cha-
„ rû habebat: existimaui, non amplius differre hoc
„ scribendi officium: cuius hoc sit initiû, quod offi-
„ ciû, eius serenitati, & V. D. in hac calamitate de-
bitum

huius valde diligenter praestiterim; & quidē cū ma-
 iori desiderio, vt opus fructū adferret; Patrique
 Provinciali huius Prouincię cōmiserim vt idē per
 eā Prouinciā cōstitueret. Quod si gubernatio li-
 bera mihi fuisset, iuxta votū meū, prius ipse, quā
 de literā cōparuissem, vt sensum meū præsens o-
 miterem: sed tales Deus terminos constituit, vt
 nec quis maximē ad eos transgrediendos pro-
 pendeat, id tamen facere non possit; nec maior sit
 prudentia, quā intra illos se continere, eosq; a-
 dorare. Sit igitur ipse ob id, quod fecit, in æternū
 benedictus: nā cū mortuo id esset optimū, nobis
 hic remanētib; cogitādū illud ac desēdū reliquit:
 idq; valde nobis erat necessariū, vt & nobis esset
 optimū tanquā Dei opus, sciētis, eadē opera vigi-
 lātē remunerare, & dormitātes monere, & puni-
 re, nō tamē absq; cōsolatione: habet enim eius di-
 sciplina vitā, si benē eius opera perpēdātur, nō hē-
 rēdo in externa superficie, sed penetrādō ad eorū
 interiora, in quibus medulla latet: *si sic uiuitur* & *isa. 38. 16.*
in talib; vita spiritus mei, corripies me & uiuificabis
me: dixit Rex Ezechias Deo occasione instructio-
 nis alteri, ac monitori huic similiū, licet illi gra-
 uissimorū, si sic, inquit, in hac peregrinatione vi-
 uitur, & in huiusmodi angustiis cōsistit semita spi-
 ritus mei: reuereātur, & adorēt omnes tua cōsilia
 Deus, & te in eis: nā huiusmodi calamitatū insti-
 tutio, & me corripies, & simul uiuificabis. Lectio
 nē, o Domina, pręlegit nobis Deus sufficientē pro
 tota vita; modō sciam fructū ex ea capere: & vestre
 Dominationi admiscuit internū solatium, vidēti
 dulcissimū Dominū festinātē, vt ē periculo animā
 illam eriperet, quā D. V. & ipse tenerē diligebant;
 & quā

„ & quam ab æterno ipse præelegerat adeò singula-
 „ riter ad Regnum suum: quem voluit in campo
 „ ipso mori, pro defendendo Patris sui honore, sic-
 „ ut ipse fieriq; sibi similem in causa tam præclara,
 „ & vniuersali gloriæ suæ, & in cordis puritate:
 „ cuius tot sunt testimonia tam eorum, qui prope,
 „ quam qui procul cum eo egerunt, & ipsius morti
 „ præsentis fuerunt. Habet verè in eo & in D.V. lo-
 „ cū quod Christus Dominus noster dixit suis disci-
 „ pulis, contristatis ex eius verbis, quibus prædica-
 „ bat, se ab eis discessurum ad Patrem: b *si dilige-*
 „ *retis me, gauderetis utique, quia vado ad Pa-*
 „ *trem: quasi dixerit: plus ponderis habere debe-*
 „ *ret in oculis vestris bonum meum, quò conso-*
 „ *laretur (etiam si aliquod ex eo incommodum*
 „ *vobis eueniret) quàm defectus, quem vobis fin-*
 „ *gitis ex mea absentia, ut tristemini: præcipue cum*
 „ *contrarium sit verum, quasi opus quod ego Deus*
 „ & Ioā. 16. 7. „ & Redemptor vester facio: *expedit enim vobis, ut*
 „ *ego vadam.* Et quoniam huic verbo non fuerunt
 „ increduli, cum postea, adueniente Spiritu San-
 „ cto, illud intellexerunt, noluerunt pro vniuerso
 „ mundo non fuisse ita gestum: adeoq; senserunt,
 „ muratos in solatio & profectu suo, & æstimatio-
 „ ne Christi, qui totum erat ipsorum bonum: ut ipse
 „ experientia didicerint, non esse aptius aliud sciri
 „ aut velle, quàm Deo curam omnem remittere;
 „ in ipsis, & in rebus omnibus pro libitu faciat, ac
 „ reddat infectum; nolentes aliud velle, aut el-
 „ gere, quàm quod ipse constituet, venerantes cum
 „ magno silentio, quod humani ingenij debilitas
 „ in eius consilijs non assequitur: nam, etsi nobis
 „ occulta sint, nullo tamen modo erunt iniusta

ingula-
campo
ore, sic
clara,
uritate:
prope,
us morti
D.V. lo-
is disci-
pulo dice-
si dilige-
ad Pa-
re debe-
o confo-
modum
obis fin-
puè cum
ego Deus
vobis, ut
fuerunt
itu San-
vniuer-
serunt,
timatio-
n: ut ip-
iud scin-
trecere;
ciat, au-
aut eli-
serunt
debilita-
tifi nobis
iniusta
Ho

hæ literæ valde sunt consolatæ piam hanc Do-
minam, quam tamen Deus benè præuenerat cum
ipsa ingenuè ac liberaliter se ipsam, & res
omnes suas, etiam dilectissimas, ac preciosissimas
ei tradidisset.

IMPOŃAMVS nunc finem insignis huius
Matronæ virtutibus, addentes ijs quæ dicta sunt,
heroicam cordis eius humilitatem: videbatur
enim sibi, parum, aut nihil esse, quidquid faciebat,
aut largiebatur pro Christo D.N. Et hoc est quod
magis admirabar quoties cum illa loquebar
(quod non raro fiebat) nam cum aliquoties age-
rem gratias, quod nobis benè faceret: responde-
bat modo quodam adeò demisso, & ex corde ve-
rè prodeunte, quasi nos potius ipsi benè facere-
mus accipiendo, quod illa dabat; quàm ipsa
nobis idem dando. Idem autem iudicabat ac sen-
tiebat de reliquis eleemosynis. Et réuera ita est,
quod qui puris oculis maiestatem Christi Do-
mini in suis pauperibus agnoscit, aduertit, se
non tantum beneficium pauperi conferre, cum
dat eleemosynam; quàm pauper faciat ipsi, dum
eam acceptat: non quia talis est homo; sed quia is,
qui in ipso illam recipit, est ipsemet Christus,
qui eam remunerat, reddens centuplum in bo-
nis spiritualibus, & postea in æternis. Ex hoc ani-
mo proueniebat ipsi, ut in suis bonis distribuën-
dis non tam videretur eorum Domina; quàm di-
spensatrix, & Dei ipsius eleemosynaria; quem-
admodum Regum & Principum Eleemosynarij
eleemosynam distribuunt, ex bonis illorum: id-
que ipsa faciebat cum tâta pietate, atque si mater
esset omnium egenorum; & vnica protectrix

Ee omnium

omnium desertorum, ac desolatorum. Placuit Deo accipere ad se Patrem Balthassarem multis annis ante ipsam, quo tamen toto tempore perrexit ipsa in vitæ suæ ratione, crescens & proficiens in omni virtute, & hac ratione cursum suum cum magna gloria cucurrit, donec annis & meritis plena ad eius finem peruenit. Exposuerat in eleemosynas non solum omnes fructus reddituum suorum; sed etiam, dum viveret, magnam eorundem reddituum partem tradiderat, exuens se illorum iure, ut pia perpetua opera, quæ fundauerat, magis firmarentur: & quod tempore mortis supererat etiam testamento distribuit pauperibus, constituens hæredem charum suum Collegium Villa-Garcienſe. Incidit in morbum ex lateris dolore: & cum periculum præuideretur, primo die communicauit, & iterum septimo, qui fuit ultimus, omnes septem fuerunt illi valde graues, quoad corpus; sed magni solatij spiritalis. nam ferè continuè erat in oratione, quæ se Deo commendabat. inuisentibus ipsam minimum quod poterat attendebat; maximè autem, ut pauperibus eleemosynæ traderentur. Astiterunt illi die noctuque Patres Societatis; & hunc Dei fauorem tunc est etiam experta, ut venirent Vallis-Oletum grauiſſimi Patres, quos illa nouerat, & charos habebat, & P. Ioannes Monte-Majoris tunc Rector Collegij ipsius, qui profectus in urbem, Prouinciæ huius Procurator, redierat ante duos dies, quàm illa moreretur; & illam est consolatus, adiuuitque ad hanc eius profectionem. Sed omnes habebant pa-

rum,

rum, quod cum illa agerent: Dominus enim ipse
 satis bene occupatam secum habebat. Vltimum
 ferè, quod locuta est, hoc fuit. cum aliquod re-
 frigerium ex haustu aquæ accepisset, coniectis in
 crucifixum oculis, dixit: Domine, cum tu esses in
 hac pressura, in qua ego sum, non fuisti aqua fri-
 gida recreatus, sed felle & aceto, miserere pau-
 perculæ huius & miserabilis ancillulæ. Mortua
 est foeliciter feria quinta vespertina in die S. Bar-
 nabæ, Anno 1598. cum esse ætatis 73. annorum. Ma-
 gnus fuit sensus & fletus omnium pauperum ex e-
 ius morte, & ipso die distributi sunt inter eos 400
 aurei.

SRVDVIT Societas in hac occasione gratitu-
 dinem suam ostendere erga tantam benefactri-
 cem. positum est tunc eius corpus in quadam cista,
 & paruo tumulo: & conuenerunt ad locum, vbi
 mortua est, omnes de Societate, qui sunt in tri-
 bus locis in hac ciuitate, ad Officium decantan-
 dum. Et nocte illa manserunt apud corpus duo-
 decim illorum: altero die mane omnes conuene-
 runt ad domum professam, in qua fuit magnus
 tumulus erectus, cum multis facibus, ac decan-
 tatum Officium cum ea solennitate, qua in Societa-
 te fieri potest. Curatum est, vt omnia Sacra, quæ illa
 die in tota Vallis-Olerana Ciuitate dicerentur, of-
 ferreretur pro ei⁹ anima: vesperi institutum solenne fu-
 nus, ad quod conuenit summi templi Capitulum cum toto Cle-
 ro, & omnibus Religionibus, quæ ad huiusmodi fu-
 nera conuenire solent; quibus liberaliter datae sunt
 consuetae eleemosynæ. Adfuit quoque tota No-
 bilitas, quæ tunc erat Vallis-Oleti: & cum hac
 pompa & comitatu corpus eius in sarcophago

Ee 2

positum

positum portarunt grauiore Societatis Patres vsque ad alteram partem pontis: vbi positum in leſtica, comitantibus triginta ex nostris Patribus cum accensis facibus, vexerunt ad Villagarcienſe eius Collegium, quo cum P. Prouinciali conuenerant grauiſſimi quiq; totius Prouinciæ Patres, & solenniſſimas celebrarunt exequias, in quibus P. Anton. Padilius cū solita ſua grauitate, & pro vt argumētū dignū erat, concionē habuit. Cōtinuatur autē ſēper ſuffragia, explēdo exactiſſimē quidquid illa in ſuo teſtamento cōſtitutum reliquerat.

Cum primū Salmaticenſi Collegio, vbi ego tunc eram, eius mors innotuit, ſcientes quantum Societas tota tantæ Matronæ eſſet obſtricta, non fuimus contenti facere, quod præſcribit noſtra Conſtitutio, vt per vniuerſam Societatem ſinguli Sacerdotes nouem Sacra pro illa offerrent, tanquam trium Collegiorum fundatrice; ſed ſolennes quoque exequias diſpoſuimus, conuocantes præcipuos totius Vniuerſitatis, & Academiæ, qui libentiſſimē ad illud Officiū conuenerunt: concionatus eſt Pater Ioſephus Acoſtus tunc Collegij Rector, & inſignis aliās concionator, qui in eleganti & accurata illa concione præclara deſunctæ opera retulit & adumbravit, quæ illam comitata ſunt vsq; ad locum gloriæ. Idem fecerunt in alijs huius Prouinciæ Collegijs in teſtimonium eiufdem gratitudinis: cuius etiam cauſa fuſſior hic eſſe volui, vt ſit continua memoria in terra, eius quæ talia opera fecit, vt excellenter Regi cæli ſeruiret ac placeret, vbi eam credo iam cum illo regnare in throno inſignis gloriæ.

CAPVT